

Law firm Vaić & Dvorničić Ltd.

established in 1938

Križanićeva 5
51000 Rijeka
CROATIA

Sv. Bernardina 6A
51500 Krk
CROATIA

members: Savin Vaić
Marija Dvorničić Vaić
Saša Omeragić

U Rijeci, dne. 20. ožujka 2019.g
Na posl. broj: **St-307/2018**

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

22-03-2019

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
20. mod. u primjeraka sa 2 priloga

putem

Pismeno stiglo postupkom

Predano na sudu

Pismeno ta

- nedost

Primljeno

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Draščevka 1

52000 Pazin

Primljeno primljeno bez takse.

Primljeno (i sl.)

Stečajni dužnik:

STUDIO HOLDING d.o.o. u stečaju, Galižanski odvojak bb,
52100 Pula **OIB: 76870586115**, zastupano po stečajnom
upravitelju Zadković Boris, Sportska ul. 2, 52420 Buzet

PRIJEDLOG ZA DOPUNU

podredno

ŽALBA

PRAVDOBNO

vjerovnika **FUTURE COIN MANAGEMENT d.o.o.**, OIB: 83623574244, Sigari 38,
52216 Galižana po odvjetnici Saši Omeragić iz Odvjetničkog društva Vaić &
Dvorničić d.o.o. iz Rijeke, Križanićeva 5

- protiv rješenja posl. broj gornji
od dana 13. ožujka 2019.g.

3 puta
punomoć u spisu

Protiv rješenja Naslova posl. broj gornji od dana 13. ožujka 2019.g..
objavljenog istog dana, podnosi vjerovnik **FUTURE COIN MANAGEMENT d.o.o.**
pravodobno ovu žalbu

- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava
- zbog pogrešne primjene odredaba postupka

u odnosu na točku 6. kojom se stečajni vjerovnik upućuje u parnicu radi utvrđivanja
osporene tražbine.

tel: + 385-51-373-608 +385-51-221-622 bank Erste & Steiermärkische Bank d.d
fax: + 385-51-377-097 +385-51-221-622 IBAN HR0224020061100822825
e-mail: info@vaic.hr SWIFT ESBCHR 22
www.vaic.hr OIB 65232387784

O b r a z l o ž e n j e

1/ Vjerovnik Future Coin Management d.o.o. prijavio je svoje potraživanje prema stečajnom dužniku kao **razlučno pravo**, a samo podredno i opreza radi istu tražbinu je prijavio i kao stečajni dužnik.

Svoje razlučno pravo vjerovnik temelji na pobijanju pravne radnje dužnika PAN INVESTMENT d.o.o. koji je svu svoju imovinu otuđio trećoj osobi, ovdje stečajnom dužniku, Ugovorom o kupoprodaji nekretnina od 19. veljače 2018.g., ovjeren kod javnog bilježnika Nansi Kopic iz Pule, Anticova 9/I pod brojem OV-2718/2018.

Tužbu radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, vjerovnik je u skladu sa odredbama čl. 69. st. 2. Zakona o obveznim odnosima podnio protiv dužnika Pan Investment d.o.o. i treće osobe, ovdje stečajnog dužnika, pred Trgovačkim sudom u Pazinu koji postupak se vodi pod posl.br. P-259/2018 i trenutačno je u prekidu uslijed nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad 2. tuženikom, ovdje stečajnim dužnikom i to do preuzimanja postupka od strane stečajnog upravitelja.

Dokaz: - rješenje P-259/2018 od 22. listopada 2018.g.

- uvid u prijavu tražbine vjerovnika Future Coin Management d.o.o.

Stečajni upravitelj odbio je priznati bilo razlučno pravo, bilo tražbinu drugog isplatnog reda, smatrajući da je „vjerovnik promašio pasivnu legitimaciju“, kako to proizlazi iz točke 10. zapisnika sa ispitnog ročišta od 12. veljače 2019.g.

Dokaz: - uvid u zapisnik sa ispitnog ročišta od 12. veljače 2019.g.

2/ Uvodno valja naglasiti da je stečajni postupak *lex specialis* koji u odnosu na opće propise (Zakon o obveznim odnosima) ima prednost u odnosu na **pitanja koja su posebno uređena** na način drugačiji nego što to predviđa *lex generalis*. Tako i u odluci Visokog trgovačkog suda PŽ-4582/13 od 9. kolovoza 2013.g. gdje ovaj sud obrazlaže „**pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je ovaj postupak**“ (pobijanja dužnikovih pravnih radnji) „**pokrenut prije otvaranja stečaja nad prvotuženikom, te je tada doista postojala pravna osnova za primjenu odredaba čl. 66. i čl. 67. ZOO-a koje se odnose na pobijanje pravnih radnji dužnika izvan stečaja. No kako je u međuvremenu otvoren stečaj nad prvotuženikom, pravna situacija se izmijenila tako da više ne dolaze do primjene pravila o pobijanju dužnikovih pravnih radnji izvan stečaja propisana odredbama Zakona o obveznim odnosima, već pravila o pobijanju pravnih radnji u stečaju sukladno odredbama Stečajnog zakona**“.

Dokaz: - rješenje VTS PŽ-4582/13 od 9. kolovoza 2013.g.

Za očekivati je da je nalog suda u pobijanom rješenju kojim upućuje vjerovnika da pokrene parnicu radi utvrđenja tražbine drugog isplatnog reda prema stečajnom dužniku utemeljeno na shvaćanju da se parnični postupak koji je već pokrenut pred istim sudom radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji (sukladno pravilima Zakona o obveznim odnosima) ne može nastaviti voditi po tim pravilima, već se isti može voditi samo po pravilima stečajnog postupka. U suprotnom, sud bi očekivano uputio (i) stečajnog upravitelja da preuzme parnicu koja je u tijeku pri Trgovačkom sudu u Pazinu pod posl.br. P-259/2018.

Prema mišljenju vjerovnika, ovakvo stajalište prvostupanjskog suda nije na zakonu osnovano, te je sud imao u najmanju ruku i stečajnog upravitelja uputiti na preuzimanje postojeće parnice. Na taj način, sud bi, iako stečajni upravitelj isto (neosnovano) osporava, ustvari uvažio da vjerovnik prema stečajnom dužniku ima različito pravo, kako će biti nastavno obrazloženo.

3/ Stečajni zakon u čl. 212. uređuje (jedino) situaciju u kojoj se **pobijaju „pravne radnje stečajnog dužnika“**, dakle pravne radnje kojima je stečajni vjerovnik svoju imovinu otuđio trećoj osobi i time oštetio stečajnu masu, odnosno osujetio ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika. To je razvidno i iz prednje citirane presude iz koje se iščitava da je stečaj, u tijeku postupka pobijanja pravnih radnji dužnika prema ZOO-u, pokrenut prema 1. tuženiku (dužnik), a ne prema trećoj osobi s kojom je dužnik sklopio pobijani pravni posao.

Prednje, ne samo da proizlazi iz izričite zakonske diktacije, već je i u skladu sa logičnim tumačenjem zakona. Naime, zakonodavac je, kada je Stečajnim zakonom uredio pitanje pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, štitio legitimni interes stečajne mase i stečajnih vjerovnika na ujednačeno namirenje, pa je tako i uređena situacija kada je imovina dužnika na temelju nevaljanog pravnog posla izašla iz stečajne mase. Samo u tom slučaju stečajni upravitelj i stečajni vjerovnici imaju pravni interes i aktivnu legitimaciju da traže poništenje tog posla u cilju proporcionalnog namirenja svih vjerovnika stečajne mase.

Konkretna situacija, u kojoj se pobija pravna radnja poduzeta u korist stečajnog dužnika kao „treće osobe“ u smislu čl. 66. do 71. ZOO-a, **nije posebno regulirana pravilima stečajnog postupka**. Stečajni zakon kao *lex specialis* u konkretnom slučaju se ne primjenjuje jer isti regulira isključivo situaciju kada je stečajna masa oštećena pobožnim pravnim poslom. Dakle, u konkretnom slučaju, iz stečajne mase nije nevaljanim ugovorom izašla imovina, već je u nju ušla. To pak znači da nema nikakvog legitimnog interesa zbog kojega bi zakonodavac predvidio da stečajni vjerovnici treće osobe (u smislu odredbi ZOO-a) imaju pravo namirenja izjednačeno ili čak pretpostavljeno pravu na namirenje vjerovnika dužnika koji je svoju imovinu nezakonito otuđio (u smislu ZOO-a).

Vjerovnici osobe čija je imovina ušla nezakonitim pravnim poslom u stečajnu masu, imaju pravno pobijati takav ugovor u dijelu koji je potreban radi njihova namirenja po pravilima obveznog prava. Ti vjerovnici, ne samo da mogu, već i moraju sukladno odredbi čl. 69. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, tužiti i osobu u čiju korist je raspolagano (ovdje stečajni dužnik), a u suprotnom bi takva tužba u konačnici bila odbačena jer je riječ o nužnom suparničarstvu.

Iz svega navedenog proizlazi da Stečajni zakon uopće ne regulira na specifičan način konkretnu situaciju, kada je stečajna masa nezakonito obogaćena, te se u tom smislu primjenjuju opće odredbe ZOO-a. Ugovor koji se prema tim pravilima pobija, tretira se kao da nije niti nastao (pobožnost). Navedeno znači da ne proizvodi učinke prema nikome, pa niti prema stečajnom dužniku. Stečajna masa temeljem takvog pravnog posla nije stekla imovinu u dijelu koji je potreban radi namirenja tužitelja, te vjerovnici osobe čija je imovina nezakonitom radnjom prenesena u stečajnu masu, ne mogu biti izjednačeni sa stečajnim vjerovnicima i

proporcionalno sa njima se namirivati iz stečajne mase, već logično imaju upravo razlučno pravo kakvo je u postupku i prijavio vjerovnik.

Stoga je točno da tužitelj, kako to pravilno navodi stečajni upravitelj, nije stečajni vjerovnik, već upravo razlučni vjerovnik koji po općim pravilima ZOO-a, koja se u ovom slučaju primjenjuju, ima prvenstveno pravo da se namiri iz vrijednosti imovine koja u tom dijelu nije uopće imovina stečajnog dužnika. Iz navedenog proizlazi logičan zaključak i intencija zakonodavca da se vjerovniku u ovoj pravnoj poziciji utvrdi upravo status razlučnog vjerovnika.

Sukladno tomu, **sud je u pobijanom rješenju imao uputiti stečajnog upravitelja da za račun stečajnog dužnika preuzme parnicu posl.br. P-259/2018 radi pobijanja tužnikovih pravnih radnji pri Trgovačkom sudu u Pazinu.**

4/ Slijedom svega navedenog predlagatelj osiguranja prvenstveno

p r e d l a ž e

da prvostupanjski sud temeljem čl. 10. Stečajnog zakona u svezi sa člankom 339. Zakona o parničnom postupku, dopuni rješenje posl. broj gornji od dana 13. ožujka 2019.g. na način da uputi stečajnog upravitelja da za račun stečajnog dužnika preuzme parnicu posl.br. P-259/2018 pri Trgovačkom sudu u Pazinu.

5/ Ako prvostupanjski sud ne ovaži ovaj prijedlog za dopunu rješenja, tada vjerovnik smatra da je takvim (ne)činjenjem pogrešno primijenjeno materijalno pravo i pravila stečajnog postupka, kao i da je činjenično stanje možebitno ostalo nepotpuno utvrđeno u svrhu pravilne primjene materijalnog prava i pravila stečajnog postupka, te u tom smislu drugostupanjskom sudu

p r e d l a ž e

da žalba bude uvažena, pobijano rješenje preinačeno na način da se uputi stečajni upravitelj da za račun stečajnog dužnika preuzme parnicu posl.br. P-259/2018 pri Trgovačkom sudu u Pazinu, odnosno podredno da pobijano rješenje bude ukinuto i postupak vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Vjerovnik potražuje trošak (VPS: 481.557,70 kn):

- sastav žalbe po Tbr. 14.3. OT 625 bodova.....	kuna	6.250,00
- PDV 25% na iznos od 6.250,00 kn.....		1.562,50
- pristojba na žalbu

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
VAIĆ & DVORNIČIĆ
d.o.o. RIJEKA

ODVJETNICA
Saša Omeragić
RIJEKA, Križanićeva 5

Future Coin Management p.p.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Pazin, Dršćevka 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Pazinu, po sucu tog suda Damiru Rabaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja FUTURE COIN MANAGEMENT d.o.o., OIB: 83623574244, Amfiteatarska 2, 52100 Pula, zastupano po z.z. Fabio Volk, OIB: 86517749160, Via Nazario Sauro 36H, 34079 Staranzano (GO), Italija, zastupani po punomoćnici Saši Omeragić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Vaić & Dvorničić d.o.o. iz Rijeke, Križanićeva 5, protiv tuženika 1. PAN INVESTMENT d.o.o., OIB: 33825566088, Amfiteatarska 2, 52100 Pula, zastupano po Marco Cavalli, OIB: 81037530342, Strada Agazzana 80, 29122 Piacenza (PC), Italija i 2. STUDIO HOLDING d.o.o., OIB: 76870586115, Galižanski odvojak bb, 52100 Pula, zastupano po z.z. Najima Romani, OIB: 63966537831, Via Bassa di Portovecchio 18, 30026 Portogruaro (VE), Italija, radi isplate, 22. listopada 2018.,

r i j e š i o j e

- I. Utvrđuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, jer su nad drugotuženikom nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.
- II. Postupak će se nastaviti kad stečajni upravitelj ili pravni slijednici pravne osobe preuzmu postupak, ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-307/2018-12 od 15. listopada 2018. godine otvoren je stečajni postupak nad drugotuženikom.

Odredbom čl. 212. točka 5. Zakona o parničnom postupku (ZPP) propisano je da se parnični postupak prekida kada nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka. Prekinuti postupak nastaviti će se temeljem odredbe čl. 215. st. 1. ZPP-a.

Primjenom navedenih zakonskih odredbi odlučeno je kao u izreci rješenja, kojim je sud deklaratorno utvrdio da je po sili zakona nastupilo određeno procesnopravno stanje, odnosno da je postupak prekinut.

U Pazinu, 22. listopada 2018.

Sudac
Damir Rabar, v.r.

79. PŽ-4582/13-3

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Kristini Saganić, u pravnoj stvari tužitelja B. P. C. d.d., OIB, Z., P. 1, kojeg zastupa punomoćnik D. P., odvjetnik u Z., R. 54/R3, protiv tuženika 1. M-P. d.o.o. za proizvodnju, graditeljstvo i trgovinu u stečaju, OIB, Z., P. dr. F. T. 11, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz O. društva I., O. i partneri u Z., S. 18, 2. M-P. G. d.o.o. za graditeljstvo, OIB, J. Z., J. Z. 23, kojeg zastupa punomoćnik P. L., odvjetnik u Z., G. 2 i 3. T. F. d.o.o. za usluge, OIB, Z., Z. 77, kojeg zastupa punomoćnik I. K., odvjetnik u Z., Z. 77, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2/13 od 12. travnja 2013., 9. kolovoza 2013.

r i j e š i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2/13 od 12. travnja 2013. u pobijanim točkama 1. i 4. izreke.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odbacio tužiteljev tužbeni zahtjev u cijelosti (točka 1. izreke), odbio je prijedlog za određivanje privremene mjere u odnosu na trećetuženika (točka 2. izreke), utvrdio povlačenje dijela zahtjeva za određivanje privremene mjere u odnosu na tuženike 1. i 2. (točka 3. izreke), tužitelju naložio tuženicama naknaditi troškove parničnog postupka i to prvotuženiku u iznosu od 50.000,00 kn, drugotuženiku u iznosu od 100.000,00 kn i trećetuženiku u iznosu od 100.000,00 kn (točka 4. izreke) te odbio zahtjev drugotuženika za naknadu troškova postupka u iznosu od 100.000,00 kn, te trećetuženika u iznosu od 50.000,00 kn (točka 5. izreke).

U obrazloženju pobijanog dijela rješenja, u odnosu na pobijane točke 1. i 4. izreke, prvostupanjski sud navodi da tužitelj u tužbi radi pobijanja dužnikovih pravnih

radnji, zahtijeva utvrđenje da ugovori zaključeni između prvotuženika i drugotuženika te drugotuženika i trećetuženika, o prijenosu osam poslovnih udjela gube pravni učinak u odnosu na tužitelja, i to u dijelu potrebnim za namirenje njegove tražbine u iznosu od 4,000.000,00 kn uvećano za ugovorene kamate, zakonske zatezne kamate i neplaćene troškove, te da sud naloži tuženicima da solidarno dopuste namirenje tužiteljeve tražbine prodajom predmeta raspolaganja, odnosno navedenih poslovnih udjela.

Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-338/12 od 9. srpnja 2012. nad prvotuženikom je otvoren stečajni postupak, pa je pravomoćnim rješenjem poslovni broj P-2682/12 od 11. srpnja 2012. utvrđen prekid postupka u odnosu na sve tuženike. Podneskom od 30. studenoga 2012. tužitelj predlaže nastavak postupka i izvješćuje sud da mu je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu priznao tražbinu u iznosu od 4,335.540,47 kn. Rješenjem prvostupanjskog suda nastavljen je postupak te pozvan tužitelj u roku od osam dana urediti tužbeni zahtjev u skladu s odredbom čl. 127. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), na način da se tužbeni zahtjev postavi kao zahtjev kojim se pobijaju određene pravne radnje stečajnog dužnika kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika. Međutim, tužitelj je tvrdio da tužbeni zahtjev postavlja u skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) o pobijanju pravnih radnji izvan stečaja, na koji način treba nastaviti ovaj parnični postupak, jer da hrvatsko pravo dopušta korištenje oba instituta, a čl. 127. SZ-a ne odnosi se na tužitelja jer radnje pobija sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima, a ne Stečajnog zakona. Naime, odredbe Stečajnog zakona se odnose na vjerovnike koji pobijaju radnje dužnika, odnosno podnose tužbe nakon otvaranja stečajnog postupka.

Prvostupanjski sud taj tužitelj stav ocjenjuje neosnovanim pozivajući se na čl. 127. SZ-a kao *lex specialis*, smatrajući da je tužitelj kao stečajni vjerovnik sukladno odredbama iz čl. 127. i čl. 141. SZ-a ovlašten pobijati pravne radnje stečajnog dužnika, ali ne kako je to zatraženo i postavljeno prvobitnim tužbenim zahtjevom prije otvaranje stečajnog postupka nad prvotuženikom, već tako da se pobijana pravna radnja utvrdi da je bez učinka prema stečajnoj masi uz nalog vraćanja u stečajnu masu imovinske koristi stečene na osnovi pobijanja te takva presuda djeluje prema stečajnom dužniku i prema svim stečajnim vjerovnicima. S obzirom na to da je tužitelj odbio tako postupiti te se izričito usprotivio uređenju tužbe, valjalo je tužbu odbaciti (čl. 109. st. 4. Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP). Odluka o trošku temelji se na čl. 154. i čl. 155. ZPP-a.

Protiv tog rješenja u točkama 1. i 4. izreke, odnosno u dijelu kojim je odbačena tužba i odlučeno o troškovima postupka, žalbu je izjavio tužitelj iz svih zakonom propisanih razloga.

Obrazlažući žalbu tužitelj ističe da odredbe Zakona o obveznim odnosima i Stečajnog zakona istovremeno daju mogućnost vjerovnicima osporavati pravne

radnje dužnika. U ovom slučaju tužitelj je podnio tužbu za pobijanje pravnih radnji dužnika prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom – prvotuženikom pa da nema razloga zašto se ne bi nastavio ovaj postupak, jer nije, dakle, propustio na vrijeme podnijeti tužbu protiv svojeg dužnika. U ovom postupku tužitelj nije stečajni dužnik i smatra da ovaj postupak jednako kao ni bilo koji drugi parnični postupak pokrenut prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom, sa stečajnim postupkom nema veze. Tužitelj smatra da ima pravni interes za nastavak ovog postupka, jer mu u slučaju prihvatanja tužbenog zahtjeva po pravilima obveznog prava, predstoji odvojeno namirenje u odnosu na stečajne vjerovnike. Zaštitu svojih prava sukladno odredbama Stečajnog zakona vidi kao dodatnu opciju koju ima u zaštiti svojih prava, ali ne i kao negaciju svojih prava. Postupanje prvostupanjskog suda ocjenjuje protivnim Europskoj konvenciji o ljudskim pravima, u vidu kršenja prava na učinkovito pravno sredstvo i prava na pošteno suđenje (jednakost u postupanju), smatrajući da je postupanjem prvostupanjskog suda onemogućen u ostvarivanju svojih prava. Ističe da kad parnica već teče nije moguće prilagoditi tužbeni zahtjev bez suglasnosti tuženika pa je takvo postupanje suda nezakonito i dovodi tužitelja u situaciju u kojoj mu se oduzima pravno na jednakost. Tužitelj nema pravni interes prilagoditi tužbeni zahtjev, jer bi to dovelo do stvarnog odricanja od prava zakonskim putem osporavati radnje svojeg dužnika, čime je doveden u neravnopravan položaj i onemogućen u naplati svojih potraživanja. Stoga predlaže ukinuti pobijano rješenje u dijelu kojim je odbačena tužba i odlučeno o troškovima postupka i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Nakon što je ispitao zakonitost prvostupanjskog rješenja u smislu čl. 365. u vezi s čl. 381. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj 5. srpnja 2012. podnio tužbu (list 1. – 7. spisa) kojom traži da se utvrdi da ugovor zaključen 6. veljače 2012. između prvotuženika i drugotuženika te ugovor zaključen 12. travnja 2013. između drugotuženika i trećetuženika gube pravni učinak prema tužitelju, u dijelu koji je potreban za namirenje njegove tražbine u iznosu od 4,000.000,00 kn uvećano za kamate i neplaćene naknade.

Rješenjem poslovnog broja P-2682/12 od 11. srpnja 2012. (list 128. spisa) sud je utvrdio prekid postupka, jer je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja St-338/12 od 9. srpnja 2012. nad prvotuženikom otvoren stečajni postupak.

Podneskom od 30. studenoga 2012. (list 134. – 135. spisa) tužitelj ističe da je prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom i koja mu je u cijelosti priznata pa predlaže nastaviti prekinuti postupak. Rješenjem poslovnog broja P-2682/12 od 24. prosinca 2012. (list 147. spisa) sud nastavlja parnični postupak i poziva stečajnu upraviteljicu da preuzme postupak (točka 1. izreka) te nalaže tužitelju u roku od osam dana urediti tužbeni zahtjev u skladu s čl. 127. SZ-a (točka

2. izreke). Podneskom od 18. siječnja 2013. (list 156. spisa) i dalje ustraje na nastavku postupka sukladno prvotno podnesenoj tužbi i tužbenom zahtjevu, kojim se traži utvrđenje gubitka pravnog učinka radnji tuženika samo u odnosu na tužitelja u dijelu koji je dovoljan za namirenje njegove tražbine.

Nije sporno između stranaka da tužitelj ima dospjelo potraživanje prema prvotuženiku u iznosu od 4.000.000,00 kn, uvećano za kamate i neplaćene naknade na temelju ugovora o kreditu. Također nije sporno niti to da je prvotuženik ugovorom od 6. veljače 2012. otuđio svoje poslovne udjele koje ima u trgovačkom društvu P. C. d.o.o., drugotuženiku koji je pak te iste udjele ugovorom od 12. travnja 2012. otuđio trećetuženiku.

Sporno jest je li prvotuženik poduzetim radnjama ošteti vjerovnika – tužitelja te dio svoje imovine u vidu navedenih poslovnih udjela prenio najprije na drugotuženika koji ju je potom prenio na trećetuženika, u cilju da prvotuženik onemogući tužitelja u naplatiti dospjele tražbine prema prvotuženiku. U trenutku podnošenja tužbe, prvotuženik nema dovoljno sredstava za ispunjenje dospjelog duga prema tužitelju.

Tijekom ovog parničnog postupka otvoren je stečajni postupak nad prvotuženikom, 9. srpnja 2012. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-338/12 od 9. srpnja 2012.

Prema odredbi čl. 212. t. 5. ZPP-a otvaranjem stečaja nad strankom postupak se prekida po samom zakonu (ex lege), zbog čega je u odnosu na prvotuženika doneseno rješenje o utvrđenju prekida postupka, a postupak je potom dalje nastavljen nakon ispunjenja procesnih pretpostavki, sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku.

Pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je ovaj postupak pokrenut prije otvaranja stečaja nad prvotuženikom, te je tada doista postojala pravna osnova za primjenu odredba čl. 66. i čl. 67. ZOO-a koje se odnose na pobijanje pravnih radnji dužnika izvan stečaja. No kako je u međuvremenu otvoren stečaj nad prvotuženikom, pravna situacija se izmijenila tako da više ne dolaze do primjene pravila o pobijanju dužnikovih pravnih radnji izvan stečaja propisana odredbama Zakona o obveznim odnosima, već pravila o pobijanju pravnih radnji u stečaju sukladno odredbama Stečajnog zakona.

Prema odredbi čl. 141. st. 1. SZ-a, pravne radnje stečajnog dužnika ovlašteni su pobijati stečajni vjerovnici te stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika, što znači da tužitelj kao stečajni vjerovnik, nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom, ne može više pobijati pravne radnje po općim pravilima pobijanja pravnih radnji izvan stečaja. Nakon otvaranja stečajnog postupka, pojedini vjerovnici (jednako kao i stečajni dužnik) ne mogu tužbom pobijati pravne radnje dužnika samo u svoju korist, već isključivo u korist stečajne mase, dakle ukupnosti svih vjerovnika koji se iz te mase namiruju sukladno pravilima o namirenju u stečajnom postupku. Tužitelj je u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad prvotuženikom izgubio procesnu aktivnu

legitimaciju za ovako postavljeni tužbeni zahtjev, jer pravomoćna presuda donesena u parnici za pobijanje pravnih radnji djeluje prema stečajnom dužniku, odnosno stečajnoj masi te svim stečajnim vjerovnicima (čl. 141. st. 7. SZ-a).

Nadalje, Stečajnim zakonom određeno je da se tužba podnosi samo protiv osobe prema kojoj je pravna radnja poduzeta (čl. 141. st. 3. SZ-a).

Slijedom navedenog, tužitelj je tužbenim zahtjevom mogao samo tražiti 1) da se utvrdi da su određene radnje bez učinka prema stečajnoj masi i 2) da se osobi prema kojoj je pravna radnja poduzeta naloži da to što je stekao vrati u stečajnu masu ili da isplati novčanu protuvrijednost koristi koje je neposredno stekao, ako vraćanje nije moguće (čl. 141. st. 5. SZ-a).

Tužitelj nije izmijenio tužbeni zahtjev unatoč nalogu prvostupanjskog suda da tužbeni zahtjev uskladi, sukladno izmijenjenoj pravnoj situaciji i pravnim posljedicama otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom. Tužitelj je i dalje ustrajao na zahtjevu kojim nedopušteno zahtijeva utvrđenje da sporne pravne radnje gube pravni učinak prema njemu kao vjerovniku, a ne prema stečajnoj masi, iznova neosnovano i u žalbi obrazlažući njegov netočan stav o dopustivosti pobijanja radnji stečajnog dužnika po općim odredbama pobijanja radnji izvan stečaja, neovisno o tomu što je otvoren stečaj.

Takav tužbeni zahtjev je nedopušten pa je pravilno prvostupanjski sud, s obzirom na promijenjenu pravnu situaciju, pozvao tužitelja urediti tužbeni zahtjev, a tužitelj po tom rješenju suda nije postupio pa je tužba odbačena (čl. 109. st. 4. ZPP-a).

Slijedom toga valjalo je odbiti tužiteljevu žalbu i potvrditi pobijano rješenje (čl. 380. t. 2. ZPP-a).

U Zagrebu 9. kolovoza 2013.

SUDAC
KRISTINA SAGANIĆ, v.r.

